

іоше за ревность-тѣ и правовѣріе-то на Блаженнаго Кирилла Архыєпископа Александрійскаго, и Акакыя Епископа Мелитинскаго, вѣвшій неговѣ учитель, и прѣподобенный сѣ възрадва зарадѣ тѣхъ; а на Петра бывшій нѣкога Аспеватъ, и въ то врѣмѣ епископъ Сарацинскый, заповѣда, кога-то отиде на Ефескыѣ-тѣ съборѣ ведно съ дрѣгы-тѣ Епископы отъ Палестинѣ, да дѣржи странѣ-тѣ на Кирилла и Акакыѣ, съ кои-то да подпомага всѣчески. По свѣршеніе-то на събора, дѣто Несторъ сѣ обори и быде изверженъ, Петръ сѣ завърна и приказа станалы-тѣ на събора. Старецъ-тѣ сѣ радоваше дѣхомъ за ѹтвѣрденіе-то на правѣ-тѣ вѣрѣ; а скѣрбаше за Іована Архыєпископа Антіохыйскаго, кой-то дѣржалъ Несторовѣ стѣрнѣ. Тога кѣто разбра діаконъ-тѣ Домнъ, разтѣжжѣ сѣ за дади си, и моляше великаго отца за да го отпѣсти да отиде въ Антіохыѣ и да исправи дада си; а Свѣтый мѣ рече: Недѣѣ ѹди чѣдо, заѹо-то твое-то пѣтѣваніе нѣма да ти бѣде полезно; твой дадо, ако и да е сгрѣшилъ малко, обаче Богъ, кой-то познава правдинѣ-